

Славейковия

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 300;
 1/2 година 150; 3 мес. 80 лева.
 Странство: година 800; 1/2 год.
 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка:
 за год. 6 долари; 1/2 год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. см. 2 лв.
 Малки обявления на дума 50 ст.
 Въ хрониката на редъ . 8 лв.
 Годишни и външални . 40 лв.

Редакция и администрация, пл.
 „Славейковъ“ № 1.

Телефонъ ☎ 2391.

Директоръ: Г. Кулишевъ

ВСЪКИДНЕВНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ И ИНФОРМАЦИЯ

АРОГАНТНОСТТА НА БЪЛГРАДЪ

Отъ известно време въ колонитѣ на нѣкои софийски и бѣлградски вестници на дневен редъ е темата за отношенията между България и Сърбия, тема безспорно отъ голѣмъ интересъ и отъ голѣма важность. Размѣнятъ се отъ дветѣ страни взаимни обвинения и се търси виновника за днешното — и вчерашното — състояние на тия отношения.

В. „Демократически съговоръ“ бѣше изнесълъ преди десетина дни факти, които установяваха, че Бѣлградъ е огнище на непримирима противобългарска умраза и на непрестанни козни противъ България. Въ отговоръ на това бѣлградскиятъ в. „Време“, отъ 25 ноемврий, написа една статья, пропита съ грубостта и арогантността, присъща на сръбския манталитетъ спрѣмо всички, които Бѣлградъ счита послаби отъ него. В. „Политика“ отъ своя страна обнародва въ броя си отъ вчерашна уводна статья още по оскърбителна за България и българския народъ, — което, заедно съ ругатнитѣ на „Време“ — дава поводъ на редъ софийски вестници — *Демократически съговоръ*, *Свободна речъ*, *Зора* — да протестира въ повече или по малко енергично противъ тази сръбска безочливостъ.

Още когато се появиха първитѣ оплаквания на официоза на българското правителство отъ поведението на сърбитѣ спрѣмо България, ние изтъгнахме, че тия оплаквания сж напълно основателни и че никога досега въ Бѣлградъ не сж се въодушевявали отъ едно искрено и чисто желание за приятелство и сближение съ България. Припомнимъ по сжщия случай колко неправилно и превратно сж били тълкувани отъ нѣкои български политици предупрежденията и преценките, които ние, македонцитѣ, сме изказвали по отношенията между България и Сърбия. Днесъ трѣбва да повторимъ, че не умразата и ненавистъта — колкото това чувство да е оправдано и естествено — спрѣмо палачитѣ на нашето отечество, сж ни внушавали тия преценки, а съзнанието за постояннитѣ интереси на българското племе и увѣреността въ сръбската вражда и въ сръбското коварство — увѣреностъ основана на фактитѣ и на една вѣковна история.

Въпреки всичко това, ние и сега не желаемъ да пречимъ на усилията, дори и за едно сръбско-българско сближение, ако то би могло да се постигне при еднаквото и искрено зачитане интереситѣ на дветѣ нации, а не както го желаятъ сръбскитѣ шовинисти или нѣкои български пораженци и родоотстъпници, като тия отъ „заграничното представителство на земледѣлския съюзъ“, или тѣхнитѣ сподвижници тукъ въ България. Истинско сближение между два народа е възможно само тогава, когато тѣ се взаимно уважаватъ. Що се отнася до насъ, македонскитѣ емигранти, ние сме считали и считаме, че едно сръбско-българско сближение може да се желае и да се осъществи само когато на българитѣ въ Македония се гарантиратъ поне онѣзи национални свободи и права, които тѣ имаха подъ турско владичество.

Но какво е днесъ поведението на сърбитѣ спрѣмо България и спрѣмо българщината?

Бѣлградъ потиска безмилостно близо единъ милионъ

българи, на които отказва най-елементарнитѣ човѣшки и национални права. Той се опитва съ всички сръдства, включително и най-варварскитѣ, да претопи и унищожи тия българи. И понеже е безсиленъ да постигне тази демоническа цель, отправя постоянно заканиитѣ с и спрѣмо България, отъ която иска да му помага косвено или прѣко въ отвратителното дѣло за изтрѣблението на македонскитѣ българи. Надъ българската държава виси кошмара на честитѣ сръбски заплашвания и лудории. Бѣлградъ и други сръбски градове сж огнища на една организация, поддържана съ сръбски пари и съставена отъ презрѣни български предатели, която е предназначена да създава смутъ, разтление и анархия въ България, защото такава България желаятъ сръбскитѣ шовинисти. И свѣрхъ всичко това Бѣлградъ иска България и българитѣ да се обясняватъ въ приятелство и любовъ къмъ сърбитѣ, да жадуватъ за сближение съ тѣхъ, да благославятъ положението създадено съ Ньойския договоръ, да възнасятъ сръбското великодушие и, ако може, да се избиватъ помежду си, за славата и доброденствието не сръбския кралъ...

Наистина, при тия условия кой ще помисли, че може да има вина въ сърбитѣ, загдето не е постигнато сръбско-българското сближение, и че на това сближение пречатъ други освенъ македонскитѣ „комитаджии“?

Г. Кулишевъ

СТРАЙЩИ ОТЪ МИНАЛОТО

Ресенъ, 1867

До сега никога сж отъ нашиотъ гратъ не са ъе писало кореспонденция; сега за първо зафащаме за да явиме и отъ нашиотъ мални гратъ, за да ви известиме малку неща, които са случиле сега за малу време. Нашиотъ гратъ ъе съсемъ отъ българи населенъ, тана и околните села, но само со име бугари, а не со деломъ. Но сега и тука се собудифме и зафащаме за да бараме таткофниотъ язикъ, и за чуденъ ъе, оти изведношъ се запалиа на сичните сърдцата, за да си санатъ матерниотъ язикъ, но не можитъ да са изполнитъ желанието во градотъ ни . . . отъ владиката Мелетия, фторо и отъ нѣколко негови привърженци или негови лижипаничковци . . . и тий се българи и во еденъ день белнимъ и тий не дойдатъ на редотъ, що требитъ нато българи.

(В. „Македония“ бр. 30 отъ 1867).

АТЕНТАТЪ СРЕЩУ ЯПОНСКИЯ ПРИНЦЪ-РЕГЕНТЪ

Извършенъ е отъ единъ будистки свещеникъ

Берлинъ, 1 декемврий (Радио). — Съобщаватъ отъ Лондонъ: Споредъ съобщения отъ Токио, единъ будистки свещеникъ извършилъ покушение срещу живота на принцъ-регента.

Свещеникътъ скочилъ върху стъпалата на движуция се автомобилъ на регента, но билъ арестуванъ преди да може да си послужки съ ножа или другитѣ оржжия, които носилъ скрити въ дрехитѣ си.